

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3122/05
20.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Snežane Andrejević, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca JP "AA" i Republike Srbije, čiji je zakonski zastupnik RJP, Odeljenje u Novom Sadu, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat iz Sremske Mitrovice radi predaje prostorija i iseljenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 544/05 od 04.08.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 20.12.2006. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 544/05 od 04.08.2005. godine ODBIJA SE, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P br. 394/03 od 20.09.2004. godine obavezan je tuženi da tužiocima preda u posed deo nepokretnosti koja je upisana u ZKUL br. aa KO VV i to deo zgrade sagrađen na k.p.br. vv u površini od 0.05.39 hektara, u ul. GG, u čijem posedu je tuženi i koristi na spratu ove zgrade deo levo od ulaznog hodnika, ukupne površine 183,95m², koji se sastoji od pet kancelarija, kafe-kuhinje, hodnika i sanitarnog čvora, kao i da se sa svim licima i stvarima iseli iz tih prostorija.

Stavom drugim izreke tuženi je obavezan da prvotužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 20.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.br. 544/05 od 04.08.2005. godine žalba tuženog je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac JP "AA" je dostavio odgovor na reviziju, kojim je u celosti osporio revizijske navode.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 386. ZPP i utvrdio da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Takođe nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 2. ZPP, na koju se ukazuje u reviziji, jer sudija koji je učestvovao u donošenju pobijane presude nije rešenjem suda bio izuzet, niti je prema članu 71. stav 1. tačka 5. ZPP morao biti izuzet, pošto nije sudelovao u donošenju prvostepene presude. Okolnost što je pomenuti sudija doneo raniju odluku prvostepenog suda u ovoj parnici, koja je kasnije ukinuta, i nakon toga, u ponovnom postupku, održao nekoliko ročišta, ali nije i doneo prvostepenu presudu, nije razlog za njegovo izuzeće saglasno citiranim zakonskim odredbama.

Drugostepeni sud je ocenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značaja, pa su revizijski razlozi o postojanju bitne povrede odredaba parničnog postupka učinjene pred drugostepenim sudom iz člana 354. stav 1., u vezi člana 375. ZPP, neosnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, zgrada u kojoj se nalaze predmetne poslovne prostorije po zemljišno-knjižnom stanju vodila se kao društvena svojina, a sada je državna svojina, vlasništvo Republike Srbije, dok je nosilac prava korišćenja "AA". Tuženi ove poslovne prostorije koristi bez valjanog pravnog osnova.

Kod takvog stanja stvari, pravilno je nižestepenim presudama tuženi obavezan da se iz istih iseli i preda ih tužiocima.

Neprihvatljiv je stav tuženog da on ima pravo korišćenja ovih prostorija na osnovu odluke zbora radnika Radne zajednice zajedničke službe "AA" od 21.03.1977. godine. Navedenu odluku stranke nisu prezentirale u dosadašnjem toku postupka. Njena sadržina navedena je pismu "AA" upućenom 26.03.1977. godine Združenom šumsko-industrijskom preduzeću "AA" u DD i prema istoj odobren je prenos prava korišćenja, između ostalog i na ovim poslovnim prostorijama, kao društvenoj svojini, bez naknade, sa "DD" na "AA". Istom odlukom predviđeno je zaključivanje ugovora između "AA" i Radne zajednice Služba zajedničkih poslova, združenog preduzeća s druge strane, kojim će se detaljno regulirati ovaj prenos prava korišćenja. Međutim, da zaključivanje

preduzeca s druge strane, kojim ce se detaljno regulisati ovaj prenos prava korišćenja. Međutim, do zaključenja navedenog ugovora nije došlo.

U članu 5. Zakona o prometu nepokretnosti, tada važećem ("Službeni glasnik SRS" br. 15/74) predviđeno je da nosioci prava korišćenja na nepokretnosti u društvenoj svojini mogu pravnim poslom uz naknadu i bez naknade sticati, otuđivati i prenositi nepokretnosti pod uslovima određenim zakonom, dok je u članu 10. predviđeno da ugovor na osnovu koga se prenosi pravo korišćenja ili pravo svojine na nepokretnosti mora biti sačinjen u pismenom obliku, a potpisi ugovarača overeni kod suda. Ugovor koji nije zaključen na navedeni način ne proizvodi pravno dejstvo, ukoliko zakonom nije drugačije određeno.

U konkretnom slučaju, budući da nije zaključen ugovor o prenosu prava korišćenja na zakonom propisan način, odluka kojom se odobrava prenos prava korišćenja nepokretnosti u društvenoj svojini bez naknade na drugo društveno pravno lice, nije valjan pravni osnov za takav promet.

Pored toga, tada važećim Zakonom o udruženom radu bilo je predviđeno da radna zajednica u okviru radne organizacije ili složene organizacije udruženog rada nije mogla slobodno raspolagati društvenim sredstvima, koja je koristila samostalno, već je pravo raspolaganja imala RO ili SOUR u čijem sastavu se nalazi ta radna zajednica, što ukazuje da zbor radnika "AA" nije ni bio ovlašćen za donošenje odluke o prenosu prava korišćenja.

Sledi da i u situaciji da je izvesno da je tuženi pravni sledbenik "DD", navedena odluka ni u kom slučaju nije valjan pravni osnov za prenos prava korišćenja nepokretnosti u društvenoj svojini na neodređeno vreme, bez ili sa naknadom sve jedno, a na postojanje nekog drugog osnovu za korišćenje predmetnih prostorija tuženi nije ukazao.

Imajući u vidu prednje, nižestepene odluke su u skladu sa odredbama člana 37. Zakona o osnovama svojinsko-pravnih odnosa, pa su revizijski razlozi o pogrešnoj primeni materijalnog prava neosnovani.

Stoga je Vrhovni sud primenom člana 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku primenjene su na osnovu člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04).

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn